

Martinie proti Francii [velký senát] – č. 58675/00

Rozsudek ze dne 12. 4. 2006 [velký senát]

Článek 6

Článek 6-1

Občanská práva nebo závazky

Řízení, v němž byla uložena peněžitá náhrada účetnímu státní střední školy: *článek 6 odst. 1 se použije.*

Spravedlivé řízení

Postavení státního zástupce v řízení před Účetním dvorem o odvolání proti rozsudku, kterým byla účetnímu veřejné instituce uložena peněžitá náhrada: *porušení*

Rovnost zbraní

Přítomnost vládního komisaře na poradě Státní rady: *porušení*

Veřejné jednání

Nemožnost požádat o veřejné jednání u Účetního dvora v případě účetního, jemuž byla uložena peněžitá náhrada: *porušení*

Skutkový stav – Stěžovatel pracoval jako účetní ve veřejné instituci. Na základě kontroly účetnictví a po neveřejném řízení krajský účetní úřad rozhodl, že stěžovatel dluží dotyčné instituci určité částky peněz navýšené o úroky. Částky odpovídaly platbám, které stěžovatel jako účetní této instituce provedl v rozporu se zákonem. Stěžovatel proti tomu podal odvolání, o kterém Účetní dvůr rozhodl po neveřejném jednání. Státní rada (*Conseil d'État*) následně zamítla stěžovatelovo dovolání. Když bylo rozhodnuto, že stěžovatel nese osobní a finanční odpovědnost, byla mu uložena povinnost zaplatit místnímu úřadu peněžitou náhradu v částce převyšující 190 000 francouzských franků. Později mu byla část náhrady prominuta, takže měl zaplatit pouze 726 eur.

Právní posouzení – článek 6 odst. 1: (a) *Použitelnost* – Velký senát na věc použil svůj rozsudek ve věci *Pellegrin* ([velký senát], ESLP 1999-VIII) a zkoumal stěžovatelovo pracovní zařazení, povahu jeho funkcí a z nich vyplývající odpovědnost. Věc se týkala státního zaměstnance pracujícího ve státním školství, který byl ředitelem pro vzdělání jmenován do funkce účetního školy a z titulu této funkce odpovídal za účetnictví střední školy a k ní přidruženého střediska bez právní subjektivity. Charakter povinností plněných stěžovatelem ani odpovědnost z nich vyplývající nenasvědčovaly tomu, že by se podílel na výkonu pravomocí propůjčených veřejným právem a povinností určených k ochraně obecných zájmů státu či jiných orgánů veřejné moci. Stručně řečeno, článek 6 bylo možno použít.

(b) *Odůvodněnost* – i) *Absence veřejného jednání před Účetním dvorem*: Vzhledem k tomu, že jednání před krajskými účetními úřady byla neveřejná, Soud považoval za nezbytné, aby účetní veřejných institucí měli možnost požádat před Účetním dvorem o veřejné projednání

svého odvolání proti rozsudku krajského účetního úřadu, kterým jim byla uložena peněžitá náhrada. Pokud takový požadavek nebyl vznesen, mohlo jednání zůstat vzhledem k odbornému charakteru řízení neveřejné. V projednávané věci neměl stěžovatel možnost požádat o veřejné jednání před Účetním dvorem, neboť jednání před tímto soudem o odvolání proti rozsudku krajského účetního úřadu, jímž je účetnímu veřejné instituce uložena peněžitá náhrada, nejsou veřejná.

Závěr: porušení (jednomyslně).

ii) *Spravedlivost řízení před Účetním dvorem:* V případech, kdy Účetní dvůr řešil otázku, zda uloží účetnímu povinnost zaplatit peněžitou náhradu, existovala nerovnováha v neprospěch účetního veřejné instituce způsobená postavením státního zástupce v řízení: na rozdíl od účetního se státní zástupce účastnil jednání, byl předem informován o názoru soudce zpravodaje, vyslechl při jednání jeho stanovisko, plně se účastnil řízení a mohl se k věci ústně vyjádřit, aniž by mu účetní mohl oponovat. Bylo nerozhodné, zda byl státní zástupce považován za „účastníka řízení“, neboť mohl ovlivnit rozhodnutí soudu o uložení peněžité náhrady v neprospěch účetního. Tato nerovnováha byla ještě potvrzena skutečností, že jednání nebylo veřejné a bylo vedeno bez jakékoli kontroly, ať ze strany dotčeného účetního, či veřejnosti.

Závěr: porušení (čtrnáct hlasů proti třem).

iii) *Přítomnost vládního komisaře na poradě senátu Státní rady:* Byť byly pojmy „účast“, „přítomnost“ a „asistence“ v rozsudku ve věci *Kress* ([velký senát], ESLP 2001-VI) používány jako synonyma, pouhá přítomnost státního zástupce na poradě, ať už „aktivní“, či „pasivní“, byla v tomto rozsudku považována za porušení článku 6 odst. 1.

Závěr: porušení (čtrnáct hlasů proti třem).